

REGISTER B. NO. 156

श्री

सं. १६६०

जैनधर्म प्रकारि.

शिखरिणीद्वचम्

यजुः इष्टं विर्गं जिनवचनप्रभ्यस्तमस्तिं ।
 अथो काहं पंचं रमितमवनी सुप्रसरकृत ॥
 एवं तदेव यद्यपि लीर्ण चिरतरं ।
 यद्यपि भावस्तुप्रवलपत्ताप्तस्तप्तश्च ॥ ३ ॥

अमर कर्ता,

श्री जैनधर्मप्रकाशक समाज

भावनगर

द्वादशमित्रिका

जैनधर्मप्रकाशक समाज

द्वादशमित्रिका

द्वादशमित्रिका

द्वादशमित्रिका

द्वादशमित्रिका

द्वादशमित्रिका

द्वादशमित्रिका

५६

५७

५८

५९

६०

६१

६२

१५ भूदावाट

जैनधर्मप्रकाशक समाज प्रेस ऑफिस

द्वादशमित्रिका चारकूटीखाने धार्यु

जैनधर्मप्रकाशक समाज प्रेस ऑफिस

द्वादशमित्रिका चारकूटीखाने धार्यु

जैनधर्मप्रकाशक समाज प्रेस ऑफिस

द्वादशमित्रिका चारकूटीखाने धार्यु

**શ્રોપાનિયું રખડતું મુકીને આશાતના કરવી નહીં
ગયા વર્ષની બેટ.**

“રતનરીખર રાજુ ને રતનતતી રાણીની કથા.”

લાઘાજમ ચેકલનાં પ્રાઇસેન્સ જી જુદ ચેકડાયી હીથી એ
કલ્યાણદોત્તા સંગાંધામાં પણ કેમની હી આવેદી તેમને ચેકલનાં
છે. લાઘાજમ ચેકલયા છતાં જુદ ન પહોંચી હોય તો તેમણે જી
લખીને અંગાવી દેવી. લાઘાજમ ચેકલનાં પ્રમાણ કરનાર આ
જુદ નવા વર્ષના લાઘાજમ સહીત યાચકું લાઘાજમ ચેકલને કે
નશ ચેકલનાં આપવો. વેલ્યુપ્યુફાલથી ચેકલના રાખ્યો કે
તેમ કરવામાં આવશી હેમાં ભાવ નોક આનોં વાંદે લાગે
અરીદ કરવા ધોઢતાર ખાડે હિંમત ક આગા.

ખાસ વિશાળિ.

શ્રી વિષણુ શાસ્કા પુરુષ રારીન લાઘાંનર-કલ્યાણ આવી
એ રાત્ન વિલાગે અમારા તરફથી ઘણાર પાડવામાં આવેલ કે
દેખાના પ્રદાનાં ખોલ વિશ્વાગ વિનાન પાયા છે, હે
કુરીને જપાવનાં હાલાં રાદ કરેલું છે તો તેમાં કોઈ જુદ ન
કરની ગદ્દલત કા જુદ કોઈ પણ મુનિશાજના કે નિદ્ધાન કેન્દ્ર
જીનુંથીના લક્ષ્યામાં આવેલ હોય તો તેમણે તરતમાં રોદ ખજા
આપવા મુખ્ય કરવી. કેયો તે ગ્રામણે મુખ્યારીને છાપવામાં આવે
હાજર જુદ સુધ્યારનાનો અવકાશ છે તો હે ગુરુ જેનોંસે જતી ન
કરવા વિશાળિ છે.

પોસ્ટ વિધિ.

જ્ઞા જુદ પણ કુરીને જપાવકાની છે કારણ કે વિનાનું આ
હોય કે તો તેની આંદર કાંં કેરવું કરવા લાયક હોય ને હે
લખી ચેકલાયદું. પૈચલદ્વારિ નિરતર કરવાની કેરવાનાંથી જી
નાનાતાર? ચેકસ પ્યાન નાયાપણું.

તારીફ

श्री जैनधर्म प्रकाश

महावीरजी की दीक्षा तिथि विवरण
द्वादशी।
भवु जन्म पारी करी, करवा जान विकाश;
नेड सुख असे करी, वाचो नेन प्रकाश।

पूर्वां २० सु. शाके १८२३ श. १८३० क्रेष्ट. अंक ३ ब्ल.

श्रीमद्यशोविजयजी स्तुति।

हुरिगित।

श्री भारतीयरे वर्दे आरे शाक विद्या शीघ्रीया,
विद्या भतावद्यु नेड आवाज प्राप्त तेते पेखीया;
निरु पुर्वीं परशुरामा छच्छा करी धरि हामने,
एष देश भन्मां नदि धर्म अविहारी ते जशा नामने।
उनी सभायो आड गेडी राज्यानी पथ एकमां,
धरु विहर्य पाम्या गुणे नीम्या न्यायना वर अवधमां;
शशविजय अंरी अन्य वंशी मुश्शु सुक्ष्या भानने,
गर्डं पारी वार छग्गर ते निमंथ नरना नामने।
आरम्भान याणी सरस आणी पान आणी दिल जने,
दाणी वडी पाचक वशी पहरी सुसवी जेहने;
कल्पयत्रे सपानतावां रे दृश्य शुष्य पर्याप्तने,

४५

श्री कैलाशनी प्रकाश।

४५३ वारी वार छन्दर ते नियंथ नरता नामने,
प्रतगमा लिंगद दिवि आप्तर कली क्षमर अट्टेण,
वारी मिव वारें धरे होये गोप भय देता गया;
क्षयाते अवि तर्हन तर्ही क्षमी उद्देशी शामने,

४५४ वारी वार छन्दर ते नियंथ नरता नामने।

४५५ वारु पर्विनी अल्पन चाय लागानी,

४५६ वारु इसी शब्दर नामा चाय लागानी;

वारें वाम नामा चाया नहि जाने वारी लागी,

४५७ वारी वार छन्दर क्षेत्र नियंथ ! तारा नामने।

४५८ शान औकद्य अर्था कर्ता तर्हा वारी के दाता हो,

४५९ उपकार ते क्षमार भयु तुर दिल गोपे काह फः;

४६० रीधार्या ठेक ला तेला लधारी गामने,

४६१ वारी वार छन्दर क्षेत्र नियंथ ! तारा नामने।

४६२ शुते आगर नाम सागर अनुभवे अमृत रहमो,

४६३ रसिनी धरी भगवीताम् स्त्रीया ठों देवी जली;

४६४ भियामलि प्रतिगेमित्ति द्विती दस्त नाय लगामने,

४६५ वारी वार छन्दर क्षेत्र नियंथ ! तारा नामने।

४६६ शम अथवा नेत्री शर्ति देवी द्वा दिशे देवी भवी,

४६७ चा नर विंगे के ज्ञाता इता तेजा द्विती भगवा नवी;

४६८ नेत्री नेत्राता चाया उचन डेख लधारी अमने,

४६९ वारी वार छन्दर ते नियंथ नरता नामने।

४७० ए सदस्य पुरा मांडि उल्ला वरि चालीशन दता,

४७१ आ छंद ते सावे धर्मे वेशाय वरीजे गोसता;

४७२ दरिगीत आ परि निय इर्हने चाम चुचारस धानने,

४७३ वारी वार छन्दर ते नियंथ नरता नामने।

શ્રાવકોને અમલ કરવા યોગ દૂરને.

૫૮

શ્રાવક તરીકે ઓળખાતા જૈનોની અમલ કરવા યોગ્ય ફરજો.

યા શ્રાવક ધર્મનું ધોરણ.

હોએ પુણ્યાંગે દ્વારા દ્વારા દુર્લભ અવાદિક વતન સાગયે પણી રોપણે પુણ્યાંગ દ્વારા પરમ પરિન થા વાતરાગ પ્રથીત ધર્મભાર્યાંનું બન્ધુલું જેગાતી તેનું વચ્ચાશક્તિ સેવન-આરાધન કરી દૃષ્ટદૂસ થતું અને દરેક અદ્ધરંત આત્મકદૂષાં કિલાન થેણો બાધ્યો તથા પહેલો તેમજ દુર્લભ યુક્ત સલ વાતને કથાયદ રદ્દિતાંણે કણું રાજનારા દરેક ભદ્યસ્ય દર્દ-નિષ્ઠાસુપાત યુદ્ધનાની આસ દરન છે. પોતાની આસ દરને અમલ-અસ વિના અંતે પોતાનો કુદુરો નથી, માટે દરેક આત્માર્થી અવને પોતાની જીત દરને ગણ્યાત્મી અને નાણ્યાને તેગને અસત આદર-ખંતથી અમલમાં મૂક્યાતી નદર છે.

પ્રથમ તો ગર્દાં મલીનતા જનક રાગ દ્વૈ અને મોહાદિક અસત દુર્દેવ કુદુરુ વથા તદ્વારાદ્ય દુર્ઘટનો સર્વથા લાગ કરવો યોગ્ય છે. તેમાં પણ કુદુરે તો કણા સર્વથા પણ અધિક હંખાંની માત્રા તણ દેવા. ડેમકે દોપાં નાગ કદમ્બ કરડે તો એકદાર વળાન પ્રાણું હરે અને આતો મિથ્યા ઉપદેશથી નિર્મિત બલકાને-અદેક જલન મરણું કરાવે, માટે યુદ્ધિત્વંતે તેની સુખનિ સર્વથા તરજી તેમજ પૂર્ણાંગ રાગાદિક કલંકથી સર્વથા રહિત સુદેશ તથા પીતરાગ સર્વંગ દેખાની આણા આરાધનમાં તલ્લર બાબ અને અભ્યંતર મધ્યથી રદ્દિત નિર્યાંથ કુદુર અને વિતરાગ દેખિત (માપિત) ઘન, શીખ, તથ અને બાળનાણ કુદુર તેને ગાડ યતાની સેવના તલ્લર રહેનું. તેમાં પણ કુદુર તીર્થિંગર વા ડેરાનાનીને વિરદ્ધ નિર્યાંથ કણુંની સેવાં કરવામાં નિર્દિષ્ટ રથિક થતું. ડેમકે તેના સર્વદુર્ઘટની ભણ્ય પ્રાણ્યોને ભવભયને કરનારો કુદુર થૈ, ગરુ અને પર્ણ સંગમ્યાં તલ ઉપદેશ મળે છે, જેને આદરીને અદેક ભવભયની ભવનાયિ સહેજ તરે છે, અંધાત સર્વ દુઃખોનો આંત કરી હોયને ગાડે અસ્થપસુઅને હરે છે.

૪૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

(સદાયુર ઉપહેશ-ત્રણ તત્ત્વોનું સેવન.)

બો ભવ્યો ! ને તમે જન્મ, જરા અને મૃત્યુ,-આનિ, વાચિ અને ઉપાધિ જન્ય અનંત દુઃખથી બરેલા આ ભવ (સંસાર) થી ઉભગ્યા હો, અને તમને મોક્ષપૂરીતા અદ્યાય ચુંખેને સાક્ષાત અતુભરણ ખરેખરી અભિવાસા જરી હોય તો સંસારના સંઘર્ષનું દુઃખેને કાપવા અને મોક્ષના અદ્યાય ચુંખેને સાચિના આ પ્રમાણે ઉચ્ચમ કરો. પ્રથમ તો પ્રાણે કહેલા કોણથી દૂધિત ચોચા કુદેવ, કુગુર અને કુપમેને કંદેશને માટે સર્વથા જળાંજલિનેં, તેમનો સર્વથા લાગ કરો અને શુદ્ધ હોવ (વીતરાગ-પરમાત્મા) શુદ્ધ શુરૂ (નિન્યાંથ-ચાણુગાર) અને શુદ્ધ ધર્મ (સર્વેજ ભાગિની) નું શુદ્ધ દીક્ષાથી શેરન કરો. મન વચ્ચન અને કાયાની ત્રિકરણ શુદ્ધિથી શુદ્ધ હોવ, ગુર અને ધર્મની આરાધના કરો. મનની પણ કુદેશાદિકની શિદ્ધા ન કરો, વચ્ચનની તેમની પ્રાર્થના ન કરો અને કાયાનાં ગગે તેવું કષ આપી પડે તોપણું કુમારપણા કૂદાણની પેરે ધીરજ ધારી અડગ-તિર્યા રહો. આમ અચણ રીતે નથી તત્ત્વોનું સેવન કરવાથી અને તમે ધર્મનું એવ સુખ પામશો, નહિનો તમે લારી બરો. જગતસાં પણ 'ક્ષાળું ભારોં ક્ષાળું તોંદો' ચનાર ચણ ચિરાનંત નિંદ્રાપણ થાય છે અને કંન્યાં મનમાં તેવું વચ્ચનમાં અને તેવું જ કાયામાં વર્તીવનાર જગતસાં ખાડુ રશવાદ પાણે છે, ડુગાણાની ગેરે ખીલ છુંદેને હાયકારું થનાય છે, માટે સ્વિર મન વચ્ચન અને કાયાવડે શુદ્ધ હોવ ગુરુ અને ધર્મસાં વણે તત્ત્વોનું જોકાયાણે આચિત્નન કર્યાં, નેથી અને આચિત્નું પણ તે ઝાંજ થઈજો. જોકે નારે ગનિન્દ્રા નન વાગધ્યારાની પંચાગી ગનિન્દ્રા અદ્યાપન આદ્યાય પાર્થીને અને સર્વ દ્વારોનો અંત કરી સંઘર્ષનું સુખસાંધીન કરી કલાગ તેનો સાદાનુર અનુગ્રહ (બાગાણી) કરીજો. (તાપાસ્તુ)

(સાત ભણું વ્યરનોનું વારકું.)

બો ભવ્યો ! નરક ગતિમાં જવાના સુખ્ય ણારણ્ય (દ્વારાન) જેવી સાત ભણ વ્યસનો ગાની પુરુષોએ શાસ્ત્રમાં વર્ણન્યા છે. સમજુને તે વ્યરનોનો લાગ કરતાર નરક ગતિથી ગેતાનો લાચાવ કરી સ્વર્ગપૂરી કે મોક્ષ પુરીનું સુખે કરી સંખારે છે. માટે તેમની રાગજ થાન માટે તેમનું સાયોર્પણી વર્ણન કરીએ (૧) માંય, (૨) મહિય યા વાર, (૩) ગુગાય પારદાર, (૪).

શ્રાવકોને અમતું કરવા ચોગ દેશને.

43

પરસ્કોગમન યા વ્યભિચાર, (૫) વેસાગગત, (૬) જોર્ડકર્ગ યા ચોરી, (૭) બુરુષ
કાર યા બુરુષાર. આ સાને વ્યસ્તો ગદા પાપમણ અને બબ્લય લોક (આ
લોક અને પરલોક) નિર્ણાલોનાથા, સર્વચાહુઃખયોજ છે. આ સાત માંદેના
દોષ પણ જોક મહા વસ્તનાં પરામત્ર પામેંઓ પ્રાણી અંતે અવસ્થા, પોષ.
માત્ર થાય છે, તો તે સાતને રોચનારંતું તો કહેનું ચું?

આ વરસુઓના દડકડતા વસ્તની લોકો મહા નીચ કરેના કરનાસ
લોકાથી આ લોકમાંજ અતિ વિકારને પ.મે છે. મહા હં પામે છે. યાવતું
કરોતે (અધ્યાત્મ અને અસરાંસીનાળું સૃષ્ટુ પાગી) મરે છે અને પરમતમાં
તો નરક નિર્ગોહ આહિ અનંત હુઃખ અનોકવાર પામે છે. નરકને વિશે પરસ-
માધ્યમાં વિશેરે મહા આકરી વેણા ઉપયાચે છે. લાં કોધ શરણુભૂત થતું
નથી. પણ ઉપર પાછુની પેરે યા બળ્યા ઉપર ક્ષારની પેરે પરમાધારીઓ
ઘૂર્ણે કરેલાં મહા પાણોને સંભળારી સંભળારી બહુ બહુ સંતોષે છે. તે સર્વ
નહિ સહુન થઈ શકવાથી તેઓ મહા પેકાર કરે છે, પણ તે ચાંબળી કો-
ઈને હ્યાનો છાંટો આપતો નથી. વળ જેણી કદીન છાતીનાણા પરમાધારીઓ
આવા પાણોને ગુડતાર નાય છે. તે વખત ઘૂર્ણે કરેલાં પાણો યાદ આ-
વારાં પણ્ણે પરિતાપ (પશ્ચાત્ય) થાય છે; પણ જેવું જેવું આકર્ષ પાપ
કર્ષું દેય છે તે તે પ્રગણે નિર્ગાના-હુઃખ કોગન્યા પંજીજ લાંથી ઝુરદે
થાય છે, તે પણ શરમતાથી બોણતે તો, નહિતો મહા આત્મ રોદ ધ્યાનથી
જાંબાં ભારે નિષ્કાનિત કરે નયાં જાંબાં આગળ તેણા પણ આકર્ષાં વધારે
હુઃખ ગોચરનાં પડે છે.

આ પ્રગણે પંજીં અને પણ કેવળ હુઃખનોજ દેનારં આ હ. પર અતાસેલાં જાને ગદા વ્યસ્તોને બુદ્ધિતંતે પેતાનાજ દિતની આતર સં-
કલ્ય (વિઅય) પૂર્ક તત્ત્વાં નેચેણે. આ મહા વ્યસ્તોને સેવનાર (ગન
વચન અને કાયાદે કરનાર, કરાવનાર, યા કરનારની અતુમોહના કરનાર)
મહા સંવિદ પરિણુભવદે, ગદા અશુભ નિષ્કાનિત કર્મ બાંધી પેતાનાજ
આત્માને ગદા મલીન કરી નરકાદિક અયોગતિ પામી અનંત હુઃખો પામે
છે. તેણીજ પરમ દૃષ્ટાળું શી રર્ણી પ્રલુબે ભન્ય છેણોના ભલાની આતર
ઉપર અતાસેલાં ગદા વ્યસ્તો પરીકુરવા પરિત્ર શસ્ત્રામાં પ્રસ્તે પ્રસ્તે કુ-
પદેશ કરેણો છે. દોષાં છાતીનાણા પરિત્ર આધ્યાત્માણ પ્રાણીઓ તેવો પરિત્ર

४५

શ્રી કૈતબ્ધ પ્રકારા.

કષ્ટહેઠ પણોં ખૂંસુંકા સાત ગલા બાચોનો કેળા અને તેમ શીધ અવસ્થા લાગ કરે છે કેનપા અધ્યાત્મ યા હૃતિદ્વારા હુલ્લોણી છુંબોન તેવા અદ્યપદેશનો અનાદર કરી દુગણિની કદર્થાનો રાણ કરતા આપમતિએ અવસ્થા ચાલે છે. નેણોની છાવી તેંબાં બોરકં કરતાનાં અલંત કરી ગઈ નેણી છેનાણી નેણોએ આપણ નરદાહિક મહા દુઃખોનાજ અધિકરી છે. તેમની તેંબાં સદ્ય-દેશાદિનો વિરકે અનાદિના અવણા અભ્યાસનું તેંબાં કુદ્ધોને સેવનારના પણ તેંબાજ લાભ ચાલ્ય છે આ ડિપ્દેશનું તાત્ત્વની જે છે-ખૂર્ચું પુષ્પસોગે પ્રાપ્ત ઘેરેલી સહયુદ્ધ આદિ ઉત્તર રામયાણી લાગ લેછ નેણ અને તેમ શીધ ખૂંસુંક સાત ગદા વ્યસનોનું સન્દેશ વચ્ચાં (સહેનુક) સમજ નેણોનો અવ-વરણ સંકલણ પૂર્વિક લાગ કરવો એન દરેક શુદ્ધિવંત દેખારીનું કર્યાય છે.

છની સામયોનો અનાદર કરી આગળ ડિપર પ્રાપ્ત થતાર સામયો જેણે ચાખરાની આશા કેળા હુંચાશ ઇપણ છે. ડેમકે તથા પ્રકારના સત્ત, સાધન રિલા નેણી ઉત્તમ સામયોનો જન્માંતરે લાભ થનો સર્બલભિતક નથી. અજ્ઞાનવણે અનીત અનંત ધળ તો જેમનો જેમ વ્યર્થ ગમાયો, અને અલારે પણ ખૂર્ચ સંચિત જેણે પ્રાપ્ત ઘેરેલી સત્ત, સામયોનો લાભ લઈ શકતો નથી, તે માદ નાય યા દત નાય હુંબનીને આગળ અવસ્થા અદું શોચનાં પડ્યો. ખૂર્ચ સુષ્પણ યેણે પ્રાપ્ત ઘેરેલો આ ઉત્તમ મતુષ્ણ નાચ સહનું રામાયનાદિક ઇપ સત્ત, સામયોનો છનો લાભ પાણી પ્રમાણ ગદા શવુંને વશ પડી ગિંતામણિ રત સદ્ય ધર્મનું આરાધન કરતા નથી તે ગુરુ-પા-મર પ્રાણીઓ ખરેખર ચર્ચાગતિ ઇપ સંસાર અદ્યાત્માં અઙ્ગુચાર રણજી મહા દુઃખ હિંદુના પામે છે અને ગામશો, ગાડે હુઃખથી ઉરતાણ અને ચુખના અર્થી છુંબેણે અવસ્થા પ્રમાદના પાશ્યથી શૂરી સ્વઅન્ધ સાંદ્રના ન ચૂક્યું. અલારે યોદ્ધા વખતનાં સ્વાધીનપણે અલખ છેટે ધારે તો આત્મ સાધન થઈ શકે તેમ છે, પણ પ્રમાદથી આ અભૂષ્ય તક ચુક્યો તો પછી પાણું ડેકાણું પડવું મહા સુસ્થેલ છે. પછી તો પરાધીનપણે પૂર્ણ હુઃખ હરીઆગાં હુંચાશ નાં કોણીય શરણનું થનાર નથી. શ્રી શનુંદ્રય મહાત્મા નિષો દંગુનાના અધિકારે થા ધોશ્વર ચુદિય કષે છે કે

“ધર્મણાધિગતૈશ્વર્યો, ધર્મપેત નિહંતિષ: ।

કથં શુભાયતિર્ભાવી સ સ્વામીદ્રોહ પાતકી.” ॥

આપણોને આમણ કરવા યોગ રહ્યો.

૫૫

આરંશ એ છે કે પર્યાયોદ્ધા ધર્મનાજ પ્રમાણે કરી સર્વ સંપત્તિ આમણ છતાં ને અહ લુદી ધર્મનેજ દાખે છે તે સામીક્રાદ કરનાર ભદ્ર પાતકીનું એથ રહી રહે થશે ? અર્થાત્ કદમ્પિ થઈ રાક્ષણનું નહિ. એક રામાણ રામનો આનાભાગ રૂપ ગદા આપરાધ કરનારતે ભડા દુઃખ મન કરતું પડે છે તો નિરાગત-ગુરુચી જિતોભરહેણે પરમ કદણ્ણા-હિત શુદ્ધિશી કરનાનેથી હિત-શિક્ષા રૂપ ઉત્તમ આજાનું તહત ઉલ્લંઘન કરી ભદ્રેન ન્યત બની કેવળ વિષય સુખતીજ લાવન્યાં લખાયેદ્ધા અતિ દીન-પાનર પ્રાણીઓને કેટલું લાદું આગળ કિપર સાદુન કરતું પડશે ? અહો ! મોદેમ-હિરના મેરી નિશાણાં ગમન થમ ગયેદ્ધા તે મદા મુદ્દ જનોને તે અંધાંધી ઘ્યાલ પણ આપનો નાંસી કે આત્મારે એક દ્વારાનાર મુખ તે પણ અદિ તુર્ય-કદ્વિપત અને તેનો નિપાક-ગરિણ્ણા ગદા કાયંકર-ચાન્સ્ય બોગનોજ પડશે.

વિષયો કિંગડાના દ્વારી નેણ પથમ સુખ છુંબે મિઠ લાગે છે, પણ અંતે મદા અનન્ધ ઉપજનન્યા નિના રહેતા નથી. અરજાલુંનો અરજન અખૂતી વખતે ને કે મિદ્દાશ ઉપજે છે, પણ પરિણામે વધા પરિતાપ થાય છે. શોખા રતુંના રૂપાતુર થયેદ્ધા સુખ ઝુગાલા સુગતુષ્ણા (નાંઝનાના જળ) દેખી દોડે છે, પણ તે આપણ કણ માત્ર દ્વારા પારે છે તેમ વિષયાતુર છુંબે તે તે વિષય નિંં સુખના અમારી દેરાચ મદા દુઃખ વિટંખાના પામે છે. આગ સમજ ચતુર વિરોગાધીનોનો નિરંતર ચેતતાજ રહેછે, નાંસી કદ્વાંની તેણોની આરી અપદદા ચર્ચાની નાંસી.

કેટલાક સુણોનો તો એ સમજથી તે તે વ્યસ્તાદિક મદા પારોને કે આમ વ્યવહારથી ચેતતા દેખાતા નથી, તો પણ તે તે આયતની ; તત્ત્વના સમજ વિના, થી વિનેથર હોય યા નિયંત્ર અનિરાનના પરમ કદણ્ણમય સહૃદેશનો પ્રમાદ પરવસ પરી આનાદર કરવાથી—તે તે મદા વ્યસનાદિકનો નિયમ (સંકલ્પ પૂર્વક લાગ) નર્દિ કરવાથી પાપના ભાગી તો થાયજ છે. તે તે વ્યસનાદિકો લગ કરવા ને દ્વારા સંકલ્પ કરવો નેમણે તેની આન ગારી તે તે મદા પાપ ચેતતારની પેડે પેતે પણ પાપના ભાગી થયાજ કરે છે.

કેટલાક શુંનો અજાન હશાથી જોમ જોવતા જાણ્યા છે કે જે ક્ષમ આપણે કરવાન નાંસી નેનું ગરબાધારું દેવાનું શું પ્રોગ્રામ છે ? આ આંદો

૪૫

શ્રી કૈતવ્યમં પ્રકાશ.

અનેક કુતંદો વડે આન્ય ગુણે જ્યોતે પણ ભગવાં નાંખી સ્વર્ચંહ રીતે મિથ્યા-માર્ગની પુછિ કરે છે, તેમને તેમના કુતંદાનું સમાધાન કરવા શ્રી ઉમાસ્વાતિ વાચ્યક કૃત શાખક પ્રજ્ઞાતિ ગૃહ-શીકા કે બાયાંતર મનન પૂર્વેક વાંચવાની કે સાંગળવાની આસ ભાવગણ કરીએ છીએ. આ સંસાર અનાયુ કરવાના ગૃહ કારણું ભૂત રાગ હૈય અને ગોહાદિકિથી સર્વથા મુક્ત થયેલા સર્વેનું પ્રભુના પરમ પત્રન પ્રવચનપર પૂર્ણ વિશ્વાસ રાપ્યો એ ભવલીર ભબ્ય સતોનું આસ કર્તાય છે. તેના સર્વજ પ્રભુના સાક્ષાત વિરહે સર્વત્ર અવિરોધી આગમો યા આગમધરોન આત્માર્થ સુમુક્ષ વર્ગને તેમજ દુઃખ્યી ડી સુખાની ચાદના રાખનાર પ્રાણીઓને આસ નિયાગક છે. તેમનીજ ઉપેક્ષા કરી સ્વર્ચંહપણે કેવળ વિાય સુખાનીજ આશંસાં પડી જનાર પાણી પ્રાણીઓ પરભયને વિને અને ક્રમચિત્ર આ ભવને વિને પણ મહા પથાતાપ પામે છે. તેમના હિતની આતર અહીં પ્રસંગે લેશમાત્ર દફેયાણું છે, બાકીનો પૂર્ણ મહા પુરુષોએ તે તે ભાંસાદિ ગદા બ્યસનોના સેવનારાની થેયેલી અને થતી દુર્દ્વા વણ્ણીની અનેક રીતે અનેક ટેકાજે તે તે ગદા બ્યસનોનો મતિઓણ કર્યો છે. તેમજ તે તે બ્યસનાદિકી સંકલ્પ પૂર્વેક વિમુખ રહેનાર અર્થાત તે તે ભાંસાદિક મહા બ્યસનોનો લાગ-નિયમ જરૂરાર સત્પુરણેના દાખલા ટાંકી અન્ય ભબ્ય પ્રાણીઓને પ્રેરણૂં કરેલી છે. ખુદ્ધિવતે ડોઢ પણ કામ તેતું પરિણામ વિચારવા પૂર્વિકજ કરવાનું છે. તેવો યોજ્ય વિચાર કર્યા નિના જે સહસ્ર કામ કરે છે તેને બહુમા પગા-તાપ કરવાનો પ્રસંગ આવે છે. શાસ્ત્રકાર કહે છે કે-

“હોય વિપાકે દશ ગણુરે, એકવાર કિયું કર્મ;
શાત સહસ્ર કોટિ ગમેદે, તીવ્ર લાવના મર્મેદે, પ્રાણી !
જિતવાણી ધરે ચિત્ત.”

પરમાયે એનો છે કે કોઈ પણ અદૂલ સાગાન્ય રીતે ગોલ કે અગ્રા-તોરસો કન્યુ તો તેને બદ્દે દશ શુણો, હંડ તો લોગનોઝ પડે છે, પણ ને તેજ અદૂલ રાચી માનીને અલાંત સંકિષ્ટ પરિણામે કરવાગાં અને તો તેના પ્રમાણુમાં રો શુણો, દંજાર, લાખ, કોડ, કોડ કોડ યાત્રૂ અસંખ્ય ગા અનાંત શુણો હંડ સહન કરવો નથી છે.

આત્મકાને અમલ કરવા યોગ ફરજો.

૫૭

આ પ્રમાણે સમજ માંસાહિક સાત મહા વ્યસનોથી સર્વયા જોસરવું એટદુંજ નહિ પણ સર્વ પાપસનાનોનો સર્વયા પરીડાર કરવા ભનતો પ્રયત્ન કરવો કેટલાક દુર્ગિદ્વારો (પડીત મનોનો) શિવોઽહિ; ખલાડરિમ, ધલાદિષ મિથ્યા ધોયો કરતા હેણાય છે, પણ તેમનાં આચરણ જોતાં પ્રેર્ણકાને તો તેઓ અજ રાક્ષસો ભારો છે. કારણું ક માંસ, ભહિરા નેતી અતિ નિંદનીક વસ્તુએ પણ તેઓ તજતા નથી, ગોટદુંજ નહિ પણ અથવા (મૈયુન) સેવનાદિક અગધિત પાપ પંક્તગાં આહેનિશ્ચ સુકૃતની પેરે તેઓ રાચે માચે છે. આમ જણાવી તેઓની નિધારણ તેઓની વિગોવણ્ણા કરવાં-કરાવવાનો. આમારો આંતર પરિણામ નથી, કિંતુ તેઓ શિવોઽહિ ધલાદિ વચન માત્રથી નેતું કૃચ્છારે છે તેદુંજ કિયાગાં મૂકે અંધાત માધ્યિષ્ય સચેતન પ્રાણી વર્ગને મનથી, વચનથી કે કાયાથી સર્પ (પોતે) વિગ્રહ ન કરે, ન કરાવે, તેમજ કરતારને સારો ન માને, એમ અંતઃકરણુથી મુખ્યીએ છીએ.

નેતું વચનમાં તેદુંજ મનમાં એનો તેદુંજ કાયાવડે વર્તાવનાર (પાણનાર) નિર્ગામી, નિષ્કગામી કે નિર્દેશી કલેકાય છે. પણ મનમાં જૂદો, વચનમાં જૂદો એનો કાયાગાં જૂહો વર્તાવાર તો કેવળ ગાયાની, કંપડી, કે દની તરીકેજ ગનાય છે. તાત્ત્વિક (ખરો) શિવ (શંકર) કરી કોઢતે કોઢપણું પ્રકારે ગોતે પીડે નહિ, થીજાં પાંચે પીડાવે નહિ તેમજ પીડનાર નીચ અધમની અલુમોદાન પણ કરે નહિ. છતાં તેથી તહુન વિપરીત વર્તાવાર તો એક કેવળ મિથ્યા ઉણવાલું માયાલીજ માનવા યોગ્ય છે.

શુદ્ધ નિશ્ચયનથી જોતાં આત્માને વર્ણું જાતિ કે વેદાહિક કંદ્પણ પટરુંજ નથી, પણ વ્યવહારનથી કર્મ જ્ઞાંબંધે જીવોની વિચિત્ર પરિણ્ય-તિને વશે શાલ્કારોણે વર્ણાદિકની વ્યવરસ્થા કરેલી દીસે છે. અતુભન માચર પણ તેમજ થાય છે. જો કે શાલ્કારોણે સામાન્ય રીતે વર્ણાદિકની વ્યવરસ્થા કરી બતાની છે, તોપણું તેમતો તત્ત્વ ઉપદેશ તો એજ છે કે કેવળ આસુક વર્ણાદિકગાં ઉપયન થવા માત્રથી તેને તે રૂપજ ગાણી કેરો નહિ, કિંતુ ગુણ દોપના વિદેશ સાથે તેના આચરણું અરાધ લક્ષ્યમાં લગતે તેમાં આસુક વર્ણાદિકનો આરોપ કરવો. અન્યથા નહિ. કર્મકે કોઈ નામ માત્રથી ઉપયવર્ણ જણ્ણાતા છતાં પ્રલક્ષ મહા શ્વાર ગાંઠાંના કરતારા પણ જરૂર્યાં છે તેમજ નામ માત્રથી નીચળતિ-

૪૮

શ્રી જૈનપર્મિ પ્રકાશ.

વલ્લુવાળા ગણ્યુંથા છતાં પ્રલક્ષ રીતે અનેક સહયોગિનું દુર્ઘટ અભિકારને સંપ્રાપ્ત થયેના દીસે છે. આવે પ્રસંગે શાસ્ત્રકારોના તત્ત્વ ઉપદેશ ઉપર ખાસ લક્ષ્ય રાખવાની જરૂર છે. અન્યથા ગવિભાગથી વારંવાર સ્પ્રેચના થાં વાસે સંભવ છે. ઉપદેશમાણાદિક શાસ્ત્રકર્તાઓએ પણ તત્ત્વ-ધર્મને અવધારનેજ જાતિ અહિકની મુખ્યતા ફંડી નથી. તેવા મદા પુરુષેનાં વચનનો વિવેકી પુરુષોએ અવસ્થ આદર કરતો હોય છે. આંત વચનથી આપણે નાણી શકીએ છીએ કે ચંડાળ નેરી નીચ જાતિનાં જન્મેલા જેતાર્થી, હું રકેશ્વરી આહિક પુરુષો પવિત્ર સતતયાને સમય પ્રકારે આગામી ગોક્ષાંદ સાંની શક્યા છે, તેમજ સુવસ્ત નેવા ચંડાળના કુગમાં ઉત્પન્ન થયા છતાં આવકવતને આરાધી દેવગતિને વરી શક્યા છે. માટે તત્ત્વ વિચારે તો શુદ્ધાં નિયામક છે. આથોજ નીચકુળને નિપે ઉત્પન્ન થયા છતાં અનેક સહયોગ શિરેરમણુંએ પોતાના પવિત્ર આચરણેનું જગતરંગ થઈ પરસપર પ્રાપ્ત થયા છે. તેમજ ઉત્તમ કુગમાં ઉત્પન્ન થયા છતાં અનેક હોરોનું સેવન કરી અસર્થ મલીન આત્માઓ અનોગતિને પ્રાપ્ત થયા છે. ગાટે ઉત્તમ કુગમાં અનતરવા ગાત્રથી મોશ કદમ્પિ માણી લેવાનો નથી. ગોક્ષાંપાંતિનો ગોળ ઉત્તમ શુણોનું સેવન કરવાથીજ સર્વ આત્માંઝેનું બ્રેય થવાનું છે, અન્યથા નહિ. ગોમ સમજ તેવા ઉત્તમ શુણો ધારવા અને હોરોનું ઉન્નસુન કરવા સદ્ગ સાવધાન રહેનું શુદ્ધિશાલી જતોને ઉચ્ચિત છે. જ્યાં ચુંદી ઉભયલોક નિરુદ્ધ માંસ ભદ્રાણાદિક મદા પાપિનો પરીકાર કર્યો નથી લાં સુંદી મોશ સંપાદક વિવેક આહિક ઉત્તમ શુણોની પ્રાપ્ત થાં અતિ મુસ્કેલ છે. ગાટે અનંત દુઃખ દ્વારાનામાં પચાવતાચ આવા મદા હોરોનો સદ્ગ સર્વથા પરીકાર કરવા તાત્ત્વક (ખરા) કુળના કણી જતોને ઉજરાળ થનું વઠે છે. ઈલાવણ.

મિન ફૂર્નિજયણ,

जैन डीरेक्टरी।

५८

जैन डीरेक्टरी।

यीऽपि जैन डॉन्फर्नस मुंबईमां भराणी लार अगाउथी जैन डीरेक्टरीती आवस्यकता नाहे आ भारीकांग गोक्ती वधारे वर्षत लभावामां आवेद्युं छे अने एक वर्षन तो खास ए संअंधमान्ज आर्टिक्ल लभावामां आवेद्यो छे. तारणाह मुंबई जैन डॉन्फर्नसमां सर्वातुमो ऐनी आ वाप्सीकता सिद्ध थेवी छे त्यार पंथी दाव सुधी एवी राष्ट्र जेवामां आवाही द वी मे मुंबईमां रीवोचन कमीटीमे इक्वेश्चन इंडना वंचारामांथी आ दाम शह इरवामां आवश्य आथवा डॉन्फर्नस ओरीस तरक्ती ए दाम उ. पाठी केवामां आवश्य, परंतु गमे ते यीन्हां कारण्याथी अथवा प्रभावाथी उ. गोपी अने उत्साही गणाता मुंबई शेहरेना जैन आजेवानोचे ए कार्य अधिक दाय घेऊ नदी अने जैन डॉन्फर्नस ओरीस तरक्ती तो डोप्पल्यु द्वापरी शत्रुआत थेवी दृष्टिये आवी नदी, जेथी छेवटे भावनगर शेहरेना उगंगी जैन गांधीजींगे अद्युक्त दाग दाय घरवानी पहेव की छे.

भावनगरमां जैन डॉन्फर्नस आर सभाजो यासे छे. १ जैनवर्ष प्रसा क रासा, २ श्री आत्मारामचु जैन पुस्तकालय कमीटी, ३ जैन युनीयन अने ४ जैनवर्ष प्रयोग्यक सभा, आ यारे भंडाना भावनगर नीमारी मेन्मरासानी ओक जोक्न कमीटी नीमारामां आवी छे, नेतु नाम “जैन डीरेक्टरी कमीटी” रजवामां आव्युं छे. तेना तरक्ती जैन डीरेक्टरी गाठे प्रथम वैन वस्ती पत्रक तैयार इरवा सार शारमो छपावी द्वादशु दाग शह इरवामां आव्युं छे, ए कमीटीमां सुमोरे १०० उपरांत गेम्हरो छे. तेनो बाबेलो भाग उत्साही तेमज डेववाणी लाखेवो छे. भावनगरी गेम्हुजेंगा अने अंडर ब्रेन्ड्युजेंटो तमाम ए दमीटीमां छे. आम घायुं सत्यर शह इरवामां आव्युं छे अने एक अहवाडीआनी आंदर शारमो छपावी, तेने लाती वितेप सम्बुद्धीवाणी तोट बाहार पाठी ज्ञाहेर अवरो पश्च अदार पाठी छे अने लार गच्छीना अहवाडीआमां जुवा जुवा वोर्डमां शारमो बरी लाववा माटे नीमाखेला वोलन्टीयरो, द्वारमो पश्च तमाम भरी लाग्या छे. तेनी साये दरेक वोर्डमां नीमेवा अप्पे सुपरवाईजरोना रीपोर्टो पश्च रन्ह थध गया छे ल्ये तेनी उपरथी इरवानी जुही जुही नाराणी

३०

श्री जैनधर्म प्रकाश।

अने ते तारवण्डी उपर्युक्ती नीडलोतो सार आगे रहस्य तिपार करी तो री-
गेट तरीके बादर याइगानुं काग शह थेलुं छे.

आ शारगोभां जुदा जुदा ११ आसनो पाठ्यामां आग्या छे अने
झारमने भयागे वेई नंभर, झर्म (घर) नंभर, धरता अचार्यानुं नाम, गा-
नि, धर्म अने धरतुं डेकाण्ड लभवानो समावेश करेसो छे. आसनोभां १
भाष्यगोनो यडतो नंभर. २ भाष्यगोना नामो. ३ पुढी-खी-छोकरो के छाडी.
४ उभर. ५ कुंवरो-वेशवाण करेसो-परजुटो के निधुर अने ल्लो ज्ञाति भाटे
कुंवारी, वेशवाण करेली, परजुटी के विष्वा. ६ बाँधेत छे ? ७ होय तो
कां चुधी ? ८ युजरानतुं साधन (धृथी, नोकरी अथवा अन्य ने होय
ते). ९ भूषणुं अने द्वारतुं वतन. १० शारीरिक जोड अने ११ रीमाई.
ओवां जुदा जुदा आसनो पाठेलां छे. ते दरेक आसन केली रीते भरता
ते संबधी स्पष्ट सभगुणी पत्र छपावेक्ष छे. तेमां मुख्यते नीचेनी खा-
भतो सभगनरेली छे.

१ भाष्यगोना नामभां ज्ञो ज्ञातिभां परजुटीते भाटे तेना नाम सारे
आमुकनी पत्ती अथवा विष्वा गेम लभवानुं डराव्युं छे.

२ परजुटी दीकरीनुं नाम पीयरमां लभतुं तर्ही.

३ परजुट्या विनानी दीकरीते छाडीमांज गणुणी.

४ छोकरो १२ वर्दं चुधीती उभर वाणाने गणुणो.

५ डोध पाथ वर्षता ७ गास उपर यथा होय ते वर्दं आग्युं गणुणुं
ने ७ आसनी अंदरने गणुणीमां लेवा नही.

६ वर्षनी अंदरना आणकनी लथना भडीना लभवा.

७ युजराती या आणमेव लग्नी वांग्या शके तेने भजेव लभतो.

८ युजराती या ईग्रेच्य ज्यां चुधी भजेव लेख ते लार पँगीना आ
सनमां लभतुं.

९ धर्म संगांधी अस्यासनी दुडी विगत रीगाकिंगां वाणी १०७ ऐ

શૈલ ડિરેક્ટરી.

૫૨

પ્રતિકાળથની આંદરના અભ્યાસવાળા માટે કાંઈ ન લખતું (દ્વારે પછી દરીને દૂરમેં જ્યાણના પડે તો ધ્યાનિક અભ્યાસતું બાસન વધારવાની જરૂર છે.)

૧૦ ચુજારાના સાધનમાં ધ્યો કાપડ, ચુતર, શરારી, રૂ, બેનારસ, કરીયાણું વિગેરમાંથી ને હોય તે લખતો અને નોકરીમાં સરકારી, દરખારી વેપારી અથવા ભાનગી નોકરી લખવી. અન્ય સાધનમાં પેનથન, મકાન ભાડું, સહે અથવા એતું ને સાધન હોય તે લખતું. સ્વી જલ્લિમાં જે કુદુર્યાનાં રહેતી હોય તેને માટે તેમજ ધંધા યા નોકરીમાં દાખલ નહીં થયેને હોકરાળોને માટે ચુજારાના સાધનમાં “વડીબ” એમ લખતું. સ્વીના ધધામાં ઘર ધ્યો અથવા ભાને કાંઈ આસ હોય તો તે લખતો. ખીન રોજગારી પુરષને માટે ઐરોજગાર લખતું અને ચુજારાના કાંઈ પણ જલતનાં સાધન વિનાની વિધવાને માટે નિરાધાર શાખ વાપરતો. (આ આસન ધષ્ટું ઉપરોગી હોલાથી બરાબર ભરતું).

૧૧ સ્વી પરછુલીને માટે મૂળ વતન તેના પીયતું ગામ લખતું. પુરુષ પણ ગાટે વીસ વરસ્થા આવેલ હોય તો તે ગામ લખતું, નહીં તો ભૂગ જ્યાંકા વતના હોય તે ગામ લખતું. એક વરસ્થી પંચાયા નોકરી માટે બદાર ગામ ગાવેલ હોય તેતું હાલતું વતન ને ઠેકાળું તે હોય તે લખતું.

૧૨ અદીના વતની સ્વી યા પુરષ બઢાર ગામ હોય તો પણ તેમનાં નામો આદીના પનકગાં લખવાં.

૧૩ શારીરિક જોડમાં માત્ર આંધગો, કાણો, અહેરો, સુંગો, લુંગો યા પાંગગો એટલીન લખવી, બીજી ન લખવી.

૧૪ રીમાર્કમાં કાંઈ નનીન હક્કાકત જણાવા લાયક હોય તો તે લખવી.

૧૫ નામ ગાડ્યા ચિનાના જાળકોને કર્ત નામથી ધરમા ઐલાવવામાં આખતું હોય તે નામ લખતું.

આથી અનેક સમયનીજો જ્યાણો વોચંદીયરોને આપવામાં આપી દૂરી, દૂરી કરે દરમેં ભરસાનો આંગ્યા છે તે ઉપરથી દરેક પ્રકારની તારાણ

३२

श्री जैतर्थी प्रकाश.

पृथिव्या करात्मुं काग शर करापांगं आत्मुं के नेमां मुम्पते अग्रुक शे-
लेखां आपाण्या कैल वर्षां वर केटवां ? कं कं कं नविलां केटवां केटवां ?
तपा या सोंका (भूर्ति पूर्वक) केटवा केटवा ? कुव आण्यें केटवां ? नेमा-
त्वा, पुरुष, छोडराने छोटी केटवां ? हरेक नविली उगरनी तारत्यु. भ-
ग्नुव डेटवां ने आभाष केटवां ? भजेवां उच्ची कानपूरी लीवेवां, श्वेष
लालेवां, उन्नराती लालेवां असे भासिक अभ्यासपांगां केटवां केटवां ? शु-
भरात्मा साधनत्वांगां केटवां ने ऐ रेजगार ने विसाखर केटवां ? धूमाचर
केटवां ने गोडरींगां केटवां ? कं कं कं नवनी गोडरींगां ? शूग अलीना व-
त्ती केटवां ? अदार गागना केटवां ? शारीरिक ऐ जागां केटवां ? आपी
असेक प्रकाशनी तारत्युओं करापांगां आवशे. तार आद नेमी उपरीं शुं शुं
सार थड्यु करवानी के ते रीपेट तरीक विचार करी थादर पाउतांगां आवशे.

मुम्पते आ प्रथमनी गण्युकी उपरस्ता आपतो रस्ता नीम्ही शब्दे
के अमुक गागगां, प्रांतमां, देखगां के आपां बिंदुस्थानां आपाशा नीम्ह-
वीतांगीरी गण्यु पुरुषानां वर अने गण्युंगे केटवां के ? एवं केटवी उपरे
गाय के ? नीवांगा केटवी केटवी वापांगा के जो तोना अप्यां तोना
टका के ? वधाचर केटवां गण्युंगे के अने यांत्र रेजगार केटवां के ?
शुभरात्मा साधन विनानी विनांगों केटवा टका के ? बांगां अने अ.
बाण्यां केटवा केटवा टका के ? तो नविलां टका लाली केटवी अने के ?
उच्ची कानपूरींगे पहेंचेवा केटवा टका के ? भासिक अभ्यासपांगां रस्ता
शी के ? कं कं नवना आपात्मां केटवी केटवी संप्यां रेजरेपींगे के ?
कं कं नवनी गोडरींगां केटवां केटवां गण्युंगे के ? उच्ची गोडरींगे अ-
रुक्षी वर्ष केटवो के ? शारीरिक ऐ उपरांगां शुं के ? मध्यादा अनेक
प्रकाशनु रक्षय समग्रांगा खली तेनां घारब्ले अने ते सुधारनां उपरीं
विशेषनी सगीता थम शडशे. कुआंगां आ विरोक्तींगे उपरोक्त लुहिता
विश्वारता प्रभाष्यां विस्तृत थर्म थडशे.

आनो प्रथमनी गण्युकी थवाथी ने ने सार दावी थवाशे तेनु च-
क्रिय राष्ट्रीयकर्त्ता कुं, गर्वत इतीमे ज्ञाने गांग या दश ते गोऽग वार व-

केन डिरेक्टरी.

४३

धर्मी करवां आवशे तारे उपर जग्यावा उपरांत पहेला ने पधीना पनडोनी तारणी उपरथा वाणी जनतो नवे सार नीकणी शक्षे आपण्यां आण वग्न वट्या के घट्या ? चिखाओ वधी के घटी ? उभरतुं प्रमाणु शुर्हु ? विवाच्यासमां वट्या के घट्या ? त्वी उगवणी केटली वधी ? उंची डेवरणी लीवेलानी तेजर उंची पालरीओ नउवानी साध्यामां शुर्हु वधारे अयो ? ए रोजगारीपाणु वट्यु के घट्यु ? ओकंहर वस्ती घटी के वधी ? हराहि अरेक आभो बाज्यांगां आवशे, ते साये तेनां कास्तो शुर्हु ? ते पन्हु शेवी काढवामां आवशे आने तेने गाठे अनी शक्ता उपायो लेवाती निवरणी गणु माला शक्षे.

डिरेक्टरी माटे प्रथम धारेली आभो पूर्ण करवा साइ आ रीपे. ईनी अंतर बाबनगर शेंद्रे भांडेना देवासरो, मुस्तक भंडारो, वैनशाळतो अन्याय करवानी शाळांजो, रामांजो, आगेवान गृहस्थे निगरेनी हुकीकत पूर्ण कुंकामां जग्याकामां आवशे.

आ धर्मी शहजात बाबनगरमां येवी नाडेरमां आवशा कुपरणी अंम गाम्याने आशा रहे के नाम शेंद्रे अने गामोवालाओ. पण तेनु अनुकरणु करवा तातार गयो. काळण के दोक काळामां पहेली लाईन देवतामां के मुखेली लेप के ते पधी तेनु अनुकरणु करवामां होती नवी. रेवो सुक अंपाया पधी तेनी उपर उग्या अवावचा सुरक्षेल पडवा नवी. उत्साही वैत्यांगुओ आ धर्मी करवाना उत्साही धारम अने समझुतीनी नक्षे गंगालये नो ते आदीचो गोक्कवामां आवशे के जेवी तेमां युद्ध अ-हुकार देवदार कीने अवया तेज प्रगाणु काम करवानी सवणता थध शक्षे.

मान एक गामां के एक शेंद्रेमां डिरेक्टरीतुं काम थायी सामान्य शीने आआ वैत्यर्गेने ते काम कृपयोगी थतु नवी, परंतु जो प्रमाणु अ-मुक अनुक चिभागवाणा गोत गोताना निभजेनी डिरेक्टरी तैयार करे अने लात वधी ते अपा निभजेनी जोक्त करीने तेनु रक्ष्य काढवामां आवे तो ते आग्यी वैत्योमने अहु उपयोगी थध पडे.

आ आपतगां वैत्योक्तरन्स जोरीस तरक्षी ने प्रेण्या, करवामां आवशे अने दोक गाम के शेंद्रेमानो तेना धर पूरतां दारभै पूर्ण

४४

श्री जैनधर्म प्रकाश.

पाठसामां आवशे तो धनु भगे ते एवंगे लाराइ आवशे. लार आद आ
झुइं काग पुर्व करता गारे वर्वर पूर्वतां नेकरे रुणाने काग देवामां आवशे
तो येउ खंगे, येउ प्रयासे अने योडी युते काग पूर्व थम राकरे. परं
आगेजान तराके युकरर करेला जलरम सेकेटरी सांकेतिके पूरती चीवर
धरावती पडरे मोटा होदा धारणु करवा अने वर्षतो, द्रव्यतो के गेतानी
खुद्दिनो भेगां न आपयो या तेमां वापरतां कंगुसाइ तापानी ते गेताना
होदाने शेभा आपनाढ़ नथी. आ भागतमां हाल वंचारे लभनानी आ-
वस्यकता नथी, करणु के आवती डेन्कृसंस वडोदरामां भराशे लारे गेताना
आप्पा वर्षिना कागनो रीपोर्ट रघु करानी इरव आपज्ञा जलरव रेकेटरी
साहेजे पूरी रीत रागते छ, तेथो तेजो रुग्मेन गेतानी इरवतो नि-
च्चार की देरो. मुलित.

वनारस पाठशाळा संबंधी लेख.

श्री यशोविजयच देन श्वेतांगर बनारस पाठशाळाने उंचा पायाउ.
पर लायवाना संधंधमां निचे लेख विषय ध्यान दृष्टे वाचवा भास
विश्वित छे.

ओक वर्षत अवो होतो के प्रतेक शहेरोमां प्रतेक हेशामां, तेमन
प्रतेक गांगोमां विद्यापीठी समा हरवाप्ते भराती हुनी; तेगां धर्म शाळेन
नां तत्वेनी चर्चा थती हुती अने लोडो अभिनिवेशनो लाग की खरा
तत्वनी ओगाणु करता होता ओक वर्षत अवो पाणु होतो के हरेक स्थ-
णमां धर्मां साधतो पर भारे त्रास होतो अने हजारो पुस्तकना भाङ्गो
तथा फलरो उत्तावयेनो नाश थयो होतो. तथापि देन धर्मना अवेसरी
वीर पुरोगे देन धर्मनी प्राचीनता नगणी राणी छ, नेनी शुद्धता अ-
धापिर्यत दृष्टिगतर थाय छे.

आचार्य भद्राराजगोगे द्रव्य, क्षेत्र, काग अने भाव प्रभावे वर्तना
एरमान कर्यु छ ते नात तो सहु ग्राहना आगामां हुशे. आ काग उन्हो छे

જ્ઞાનારસ પ્રાડશાળા સંખ્યા લેખ.

૬૫

તે કંઈકાની ટાઈ જરર નથી પ્રતારી ગવર્નમેન્ટના સચાલ શાંતિગ્રામા રાન્ચમાં ખૂબી રીતે સ્વામિત્વ તંત્રોને તમારી શક્તિ અહુસાર લોકના હિત માટે બાધ્યાન દ્વારા તેમજ કાપાશુદ્ધારા નણ્ણાયો, સ્વામિકારથી વિગુણ થ. એથ પ્રાણીને સ્વપ્નના લોકના કરો, નિરયેક કર્મ ખંડન કરતા છોને સમન્નુંની પૂર્વક પાપથી દૂર કરો, મૈની, પ્રમાદ, કારણે આને માધ્યમથ્ય ભાવનાં એના રહસ્ય સમજનો, તીવ્યેકર ભગવાને કંદેલ સ્વાદાદ શેખી પૂર્વક વસ્તુ ધર્મની ઓગભાણુ કરતાની કર્મવશ છોને આપૂર્વી આનંદમાં અગ્રન કરો, જૈન સરસતાની દીલગીરીને દૂર કરો, જૈન બાળકોના વદન કમગમાં જૈન સરસતી આનંદ પૂર્વક નિવાસ કરે તેવો પ્રયાસ કરો-ઇલાહિ દૂંગો કરવામાંને લાગ સગાવેલ છે તે વાંગક વુંદના નિયાર ઉપર રાખવો મને હીડ નણ્ણા. પાંચો આન વિદ્ધાર કર્યો નથી. બાળકોના ઉપર દર્શાવેલ આપૂર્વી લાલો લેવા માટે જૈન વિદ્ધાર વર્ષને તેથાર કરવાની આસ જરર છે. જુણો કે મુનિપરો રથને રથને વિદ્ધાર કરી લખ છોને અનર્ગ્યુ લખ કરે છે તે કંઈકે તથાપિ તેથાર થયેલ જૈન કુલાન વિદ્ધાર વર્ગ નુદ્દાજ પ્રકારનો, લાલ આપરો. જાં મુનિપરોનો વિદ્ધાર દ્વારાણ હરો લાં પણ જૈન વિદ્ધાનો પહેંગી જૈન ધર્મની પરિનતા પૂર્વક પ્રાચિનતા જીન સમૂહમાં આનંદપૂર્વક પ્રતિપાદન કરી અનોદ ભલ્યાણેનું કલ્યાણુ કરવા સમર્થ થશે. ભાઈઓ ! પ્રાચીન સમયમાં ધનપાળ પંડિતાહિક અનેક જૈન અંહસદો વિદ્ધાર હતા. કે જેઓ રાજસભાયાં અન્યદીનીઓ સાથે ધર્મિયર્થી કરી જૈનર્મિતી પરિનતા આચારી રાખવા ઉપરાંત જૈનર્મિતો વિજય વાવંદા રંગાવતા હતા; તેઓના રચેવા થયો આ સમયમાં આપણું નેવામાં આવે છે લારે આનંદ ઉત્પન્ન થવાની સાથે જેણ થયા ચિના, રહેતો નથી કે આવા થયો અનાવવા તો દૂર રહ્યા, પરંતુ આમૃતાચ લગાવવા પણ અલારે દુર્ઘટ થઈ પડ્યા છે. અહો ! તે કંઈ જોઈ દીલગીરીની વાત નથી. તીવ્યેકરો, આચારી મહારાજાઓ અને તમામ પ્રિયતાના શાલ્વકર્તાઓ થયો હો આ લોકમાંઝુસ્વાશય સ્વરૂપન કરો ગયા છે. તથાપિ આપણે બાકરણ, ન્યાય કાન્યકોય અલંકાર સાહિત્ય અને સોણ સરંકાર અહિ દૂરો ગાટે અન્યદીના અનાવેવા અંદોની મહદુદ લેવાના જરર પડે છે તે ઓછું ઐદ્ધારક નથી. પ્રયમથીજ અધ્યાય કરતારને રામઃ રામ્ના રામાઃ-ઇલાહિ પાડ શરૂ કરતીએ છીએ અને જગતાહિકનાં ઝાનમાં રિતાય પુત્રાહિ દુર્ઘારો રાયે જગતાહિનું આ.

५३

શ્રી જૈન વર્મિપક્ષકા

જે કાળું હિંદુ લાગ હિંદુઓ કેવળાણી હંતી હોય કરતાં તે તે અન્યાં હોયાણી નથી. આપણાં આ લાગ પકારની નુંઠા દર કરતું હોય કરતાં પાણ હરાર છે.

વિદ્વાનો તૈયાર કરતા ગાડે લાભ દામ અને દામ એ નણેની આસ રૂપકતા છે તેમાં દામ અભ્યાસીઓની છે, દામ આડે કદર ગૃહદસ્યોને વારં વાર વિનંતિ કરતાની આ પાદશાળાના આનુધારીઓની ઇરજ છે અને દામ આડે અતારસ શંકું સર્વે પ્રકારે અતુફુળ છે. દામ પાણી સાચું છે, વિદ્વાનોની જન્મ ભૂગિ છે, સંસ્કૃત જલ્દી તથા લેખ આડે સાળ સાધન છે, મોડા વખતમાં યોધ અભ્યાસમાં વિશેષ સહચારીપણુંથી બાધનારને સાર્થક ગમે તેંગ છે, પરંતુ અભ્યાસ કરતારને મદદની ખાગી છે.

આ પાદશાળામાં અભ્યાસ કરતારના વણુ વર્ગે પાણીને આમુક વિવિધમાં પાસ થાય તેંગ અમુક અમુક પગાર તથા ખંડોટ, પ્રાર્થ અને વિશારદ આહિ પદ્ધતિ મળે તેંગે અદેખાસ્ત થવાની જરૂર છે આ પ્રમાણે થનાંથી વિશ્વાશીઓની મળોયાણિ ઉદ્ઘાસ પાગે અને અભ્યાસ તરફનો વિસ્તાર નથી. ને પગારે આપાસ પડે તે પાદશાળાના ફંડાંથી આપાસ અને પદ્ધોણાં બયસથાપક કરીનીના મતાનુસાર તેંગો પોતાની ઇરજ જનને જેમ હોયાંનું, નેંગક વફકૂત શરીરનાણો ઉપહેશમણે બની હેતુધર્મના અસુખ રસનું બન્ય પ્રાણીઓને કર્ણુ ચંપુણાડે પાન કરતે, જ્યાકરણુ નાના આદિગં પ્રવિષ્ટા મેળવેનું વર્ગ દુઃખપણ થગેન હેતું જ્યાકરણુ નાનાદિના પદ્ધતિનો કંગ રાં કરતે, વિનિ રચિક વર્ગ હેતુનિની પ્રગાર કરતી પોતાની ઇરજ અથ કરે, શેષ પોતાની યુદ્ધિકાયાંએ! પ્રાચીન કેળોનો શેવે કરી છુંદુદ્વાર આહિ દૂલોમાં પોતાના વખતમો લોગ આપે અને અથ શાસ્ત્રમાં નિપુણ વર્ગ સાવ સેવાદિકના નુંઠા દર કરતા કમર કરી કોડોને જાગત કરતા લગેથાં ગંગા રાં પરંતુ આ પ્રમણે બુરી બુરી નિપુણ તાત્કાલિક તૈયાર કરતા ના લાગ હોયાનું ઇડ થાં નેચેણે ‘પૈસા વિતા કાર્ય રિસદ્ર થાય નાંદુ’.

નુંઠાં હિંદુનારોણે અયુરાગાં સંસ્કૃત પાદશાળા જોડી છે, અયુરસમાં ગ્રંથ તેંગમાં “બીજ શાંતા રાં કે, કાર્યાંને અદ્વારાદાં ડેવોર કાયમ

શ્રી કૈન કેન્દ્રરસ.

૧૭

જી એ, ચિન વેંકોજો અલેવ ગાડે ૩૨૦)નામણ પુરુષોક્તું કષ્ટું એ અને મહાયાત્માની ગોપી મારો આપણાનું ગામોન છે તો તે મારી નરો! જો હાજું થાંગાના બાળાનાન [ચાંપી] જાંગ નાંદી હાજું જાંગે પણ હાજું ભાગેની નાંડિ કેમકે ઘણ હો॥ તંયાર થણો લારે છાંગ કરનાર તૈયાર નદી દેય. આ વાગત આપણો ખરેખર પુણ્યો ઉદ્ય સગણે કે મુનિશાળ શ્રી ધર્મનિઃદ્યુમણ જોતે કષ્ટુંથાત આપે છે કે અભ્યાસ કરનાર ચિદધારદ્વારે ધર્મનિઃદ્યુમણ આપણા દર્શા વર્તે જનારસગાં રહેતું, તે સાચે પ્રતિજ્ઞા કરે છે કે અભ્યાસ કરનાર જેણ બાળકોને મારે દીક્ષા આપવી નહિ, જેથા વે પ્રકારનો બધ ધરાતી અભ્યાસ કરયા ગાંઠ છાંકરાઓને મોષ્ટવામાં મનો સંકુચિત રાખવાપણું રહેશે નહિ.

તેઓ સાદેનાની ડિકાંઠા કેનનખર્મેના અદ્દસ્થ વિદ્વાનો નેમજ વિપ્રેશોઓ તંયાર કરનારે આલાંત વર્તે છે, તેથી કેનનાંદુઓ, તરાગ બાળકોને અભ્યાસ કરયા માટે ડિસાદથી અનારસ મોક્કો અને કેનનખર્મેની ડિનતી કરી મનુષ્ય કન્નમે સંશોદો કરો. એટ પિનતી કરવાની કે રખ્યાછાદુર બદ્ધીદાસલી, કંબદ્ધાના જોનરરી માણદેઢ થા કેણાભાઈ નેચ્યાંદ, થા વદ્ધભાજ હોરણ અને ભસ્યુદાળો દીરચ્ચાંદ રોપકરણું તેઓને બનારસ પાડયાણા તપાસવા ફરવરસે એહું એક વખત આપવાની પોતાના ડિસાદ પૂર્ણ કષ્ટુંથાત આપી છે; તે પ્રમાણે દરેક સહસ્રદરશોંએ એક વખત પાડયાણાની મુલાકાત લેતી ફરરતી છે.

૨॥ વેણીચંદ સુરચંદ.

મેસાણુવાળાં, હાલ કાનપુર.

શ્રી કૈન કેન્દ્રરસ.

કેન કેન્દ્રરસ ભરાયાને લગભગ સાત ગાસ પૂર્ણ થયા છે ને દરાનાન કેન ડામના સંખ્યામાં અને કેન્દ્રરસના સંખ્યામાં અનેક જાનાંદો બાંધું થાંગ છે. કેન્દ્રરસની હીજનાવાને ગાંધું દીરચ્ચાંદ પ્રેમચંદના મરણથી વેચ

सभ्यत आंचेंडो लाग्यो छे, डॉन्हरन्सनी धीक्षाल उगर क्वेन डोमनुं भविष्य-
प्रा लट्टें छे डॉन्हरन्स तरख्यो ने ने विचारो करवामां खावे छे ते तरह
लोडो पूरेपूरा भानय्यी नुओ छे एम आपणे छेक्का सात भासय्यी अवजोडन
करता आव्या धीजो डॉन्हरन्सना करेला करवो पैकी केटलाळ अमलगां
मूळाया छे अने वाजन फरवो अमलमां धीमे धीमे मूळारो अवो संबाव
छे. अलार मुळीमां लोडोज्यो ने करवो अमलमां मूळ्या छे ते तरह ज्ञेतां
लोडोज्यो करवानी भद्रतता करतां पैतानी सगरउ उपर विशेष ध्यान आप्यु
झ, डॉन्हरन्सनुं कामी भवास थां धीजी अनियगित रीते ने कामे थायुं
हतु ते वधते येव्वा सत्यनांज्ञो अगवामां मूळवा लोडोज्यो तेयारी भवाती
छे लारे तर करवो पैकी एक यथ ठरव येऊ या वाहु अशामां अमलगां
मूळायो नयी, आ भाषतमां येऊ येऊ आपवाद छे, दाखवा तरीके भाव.
नगरमां ज्ञेत ऐर्झिंग अने ज्ञेत डिरेक्टरीनी शुभ शरथात थध चूर्णे,
परंतु आवा येऊ अपवाद भाव करतां लोडोज्यो ने वलखु भताव्युं छे ते
परथा इरीवार गंभीर विचार करवानी जरूर छे. डॉन्हरन्स विचार करी
सूचना करे अने तेनापर अमल न थाय ए तो वधत अने पैसाने बे.ग
आप्या पैकी परिण्याम शुन्य नेव्यु लागे छे. आ सर्व थवाहुं कारणु शुं ?
कारणु मोटामांमोहुं ए छे के केटलाळ करवो एट्टला भद्रततावाणा अने
एट्टला गंभीर छे के एक गाम या शहेरवागाज्ये ते तरह शुं करुं ए
विचारवा नेवुं थम पडे छे. आ आठ भद्रेनाना अनुभवयथी केटलीक एवा
प्रकारनी वर्चा करवानो वधत आनी लाग्यो छे के ने विपयोपर आपणी
डोमना ज्वापद्धर माणुसोना भगवन्नी आस जरूर छे. कमनरीमे आपणे
ने सेकेटरीज्यो गेजन्या छे तेओ डाम करवाने शक्तिवान छे तयापि पैताना
व्यवहारिक उर्ध्वमांथी उंचा आवी शक्ता नयी. आप्या डोमने भाटे ज्वाप
द्वार भाणुसो आवा प्रकारने वधाव लावे ते तेओने गाटे गमे तेट्टो
व्याजती गण्याय के न गण्याय पथ्य ते ज्वापथी डोगना भविष्य उपर
लांच्या असर थाय छे ए निःसंशय छे. हजे आ संग्रहमां अभारी नम
सूचना एवी छे के दरेक सेकेटरी ना हाथ नाये आ० सेकेटरीज्यो नीमना
नेव्हिज्ये अने डॉन्हरन्सनो नवगो ठरव आनीज भतवज्ञनो डो. आपणी
डोमे ने भद्रान् डर्थ आरभ्यु छे ते एवा प्रकारतु छे के ने येव्वी दिल-
चालो बराबर विचार करीने पैपामां आवे तो धृतिहासपर नाम गढ-

શ્રી કેન કેન્દ્રનસું

૩૬

નારી ઝડો, પેઢી જોક કેમ તરીકે કેન કેમ પણ આવી શકે અને તેજ હીવિચાવ ઉપર ફરજ મારવામાં આવે તો આપણું ભવિષ્યની પ્રગતિ નાથ પામતી જરો અને કદમ્બ છેવટે ઉચ્ચી સિથિતમાં હતી નહોલી થઈ જરો.

પંથમકાળનું ભાવાતમ્ય નેચો નણે છે તેઓના કહેવા પ્રમાણે આણ સમયમાં દરેક સમયે હાનીજ લેવાગાં આવે છે અને આવો viewનિઃસ્તિનિર્ધારિત વિષે વચ્ચે ઉદ્દ્દેશ થરો અને ખાસુસ કરીને મહાનાર નિર્ધારિત પછો ૨૧૦૦ વરસ પણ ઉદ્દેશ ઉદ્દેશ થરો. કંઠે આ જીવને નાણ આવતો જાય છે અને તેના વાળ વાગી રહ્યા છે. પીળ તરથો જોઈએ તો અ. સારે બાલાંડાર વધી ગેયો છે. જ્યારે લોકોને એમ લાગે છે કે આપણે આગામી વધીએ છીએ આરે બરાબર અવકોડન કરનારા જોઈ શકે છે કે ધર્મના પાયા અવાતા જાય છે, અદ્દ અણ થતી જાય છે અને સ્વરક્ષણ (self-protector) નિયમથી પણ આપણે હવે મનુષ્યતાઇથી અક્ષમ પણે કામ કરતું જોઈએ તેમ છે.

અનેક નજરથી અનેક વિચારો આવે, પણ જરાખિદ્દર માણ્યસોનું કુંચિત એ છે કે અનેક સુયતાઓ થાય તેમાં શુંચાઈ ન જતાં માખણું કાઢી કેનું અને તદ્દુસાર વર્તત કરતું. કેન્દ્રનસના કાર્ય તરફ સંપૂર્ણ જિયાર ક્યાં પછો અમારો એચો વિચાર થાય છે કે આવતા વરસની શરચાદમાં વડોદરાગાં ત્રીજી ડેન્યરસ જરૂર ભરવી, લાં વહુ સંઘામાં ડેલીગેટો થવાની આશા રામની નહિ. પણ જેઓ ડેમના આગેવાનો હોય, ખાલને ભારે વિચાર કરી શકે તેવી કેળવણું કીનેવા હોય અથવા જેઓ સ્વર્ણેશ ગ્રામ પછી કાર્ય કરી શકે તેવી શક્તિ અને લાગ વગ ધરાવનારા હોય તેવા ત્રણશીથી પાંચશેં આગેવાને ડેલીગેટ તરીકે એલાવવા જેઓ અસુક સંધ અથવા સંસ્થા તરફથી આવવાના હોય તેઓ ઉપરોક્ત લાયક ગૃહદર્શને વ. ડેહરાની રીસેપ્શન કમીની તરફથી જરૂર એલાવવા. વડોદરાની કમીને ને નિયમિત કામ સૌંદર્યે તે પર હરાવ કર્યા પછી એક ખાસ સંભા એલાવી તેમાં હરાવ કાંઈ પણ કરવો નહિ, પણ એ દિવસ સુધી ગંભીરપણે જિયાર કરવો કુ હવે આપણું શું કરતું? આપણું ડેમની ડયાતી ભાઈ, આપણું સ્વાસ્થુ વર્જના ચુપારા વધારા ગાઈ, તીંઘાના ણચાન ભાઈ, શાનના નક્ષણ ભાઈ

કોઈ એક એવો રહ્નો છે કે જે કરવાથી પૈડંગે ગતિમાં મુક્તાથી થીલું સર્વ યતો પોત પોતાની ગેળે ચાલતા મંડી નના કે તેમ તે રહ્નો કરવાથી તે સર્વ કાર્ય સ્થિર થાય ? આ સનાનું કણ તથા વાખ્યારણે કરવું અને તેમો રિપોર્ટ બદાર સુકોરો નહિ. પણ તે સનાનું ચું કાર્ય કરવાનું છે તે માટે અરાધર વિચાર કરીને આપણા આજેવાનો વેગરસા. આજેવાનો ઓ-ગ્રાંડ કે હૃત્યાના અને મેળાનીવાળાનો આગ નિયંત્રણ કરી કે આ સા-પાયાર નીક માનના હુંઠી રહ્યા ના કણાં નીકના નીકના હૃત્યા કરે એટલે નનું એક સામાન્ય કોમના લાગના હૃત્યાર ગાડે દરરોજ કરે. આવી સીતે દેખાર થઈને આજેવા ગાણુસો ઘણું દ્રી શકશે. લાખ નો વખત અને પેસાનો વ્યય થવાના પરિણામમાં ભાડું એણો લાભ દરિગત થાય છે.

આ પ્રસ્તે એક આખતપર ખાસ ધ્યાન જેંચવાનાં આવે છે કે કોન્ફરન્સથી લાભ થશે નથી એમ માનનારની મોડી ભૂલ છે. કોન્ફરન્સથી આપણે ઉંમભાંથી જગ્યત થયા છીએ અને કૈન ક્રેમની ઉનતિ થવાનું જો એક પણ સાધન હોય તો તે કૈન કોન્ફરન્સજ છે. આ ઉપરાંત આદ્ય ઝાયદા તો એટલા બધા થયા છે કે તેનું વર્ષણ આપી શકાય નહિ. આ લખનારનું લાં સુધી માનનું છે કે એક પ્રેસલ્ટ' એડ કર્પી વગર પણ માત્ર દર વરસે ચાર પાંચ વિચાર આજેવાનો એકત્ર થઈ નિયાર કરે તો પણ બહુ લાભ થાય. કોઈ પણ કાર્ય થવાનો નિયમજ એ છે કે પદેણાં તો કેણાં વાતો થાય, વાતોપર વિચાર થાય, નિયાર પરથી હરાવ થાય અને ફરાવ પ્રમાણે યોગ્ય સમર્પે અમલ થાય. આટલા ઉપરથી કોન્ફરન્સ નેવી મહા સંસ્થાની આવસ્થાકરતા તો તુલાજ સમજાઈ નથી તેનું છે, પરંતુ આ પણું કર્તવ્ય જો છે કે તેને નેમ અને તેમ વધારે મણજૂત અનાતી અનો તેની ઉધ્યોગીતામાં વધારો કરવેં વગર વિચારે ચાલુ પ્રવાહીની ને લાભ પરીક્ષા વરસે થઈ શકે છે તેજ લાભ જોકસ ધરણ્યાથી કાર્ય કરવા નહે પાંચ વરસમાં થઈ શકે છે. તેટલા માટે આજેવાન અનુષ્ઠાનો નાન નિયંત્રી કરવામાં આવે છે કે વડોદરામાં પથ્યમ નેગનાઈએ કોન્ફરન્સ બદાર ભરતી અને લાં વિચાર સૂચન્યા પ્રમાણે નિયાર કરવા. મુંબઈનાં દૂર દૂર વસતા સોકેને આવી નેગનાઈ મળતાની સંભર નહેનો. દિતારાની દૂર જગોએથી એક ખીંગ તેણોંથી ગળી શકતા નહેના, પરંતુ વડોદરા અચાય ગીત

વર્તમાન સમાચાર.

૭૫

શદેશગં ડેન્ડરન્સ ભરાશે લારે વાતા વાતાવરણજ તે વિચારમય થઈ જશે અને ડેન્ડરન્સ સાંઘિ નાડુ ઉપરોગી રદ્ધનાંનો એકત્ર કરી શકશે. આશા છે કે ડેન્ડરન્સના આગેનાંનો આ બાળતમાં પુષ્પ વિચાર કરશે. અસ્તારે નેરી રહેણાંનું કે નથીએપર આધ્યાત્મિક રાખ્યાણાં કાંઈ લાભ નથી વસ્ત કામ કરો શોઝ મુખ્ય ઉદ્દેશ્ય. તેથી દરેક આગેનાં પુરુષાર્થનાં થઈ જૈનધર્મનો અને હૈન્દુઓનો ડાસ વૃદ્ધિતર નિયમિત્તી કરું વાગે તે પર વિચાર કરો નોંધનું કરું. સામાન્યાં હું કાગ કરાં નોંધનું, કરું કરું નોંધનું, અને હાજ હું કરી શકાય કરું હું ને રાંગાંની કુપોણી રાખ્યાણાંના હું પછી કરવાનાં આવશે.

આક્ષાક.

વર્તમાન સમાચાર.

“ જૈત : ” પત્ર બલાર પડવા માંડ્યા પછો અમારી તરફ લખાઈ આવતા વર્તમાન સમાચાર તેના એડિટર તરફ મોષ્ટલાવવાનું સુધ્યવામાં આવે છે. ઉપરાંત ખાસ પગઠ કરતાની જરૂર હોય છે તે સંક્ષેપમાં લખવામાં આવે છે.

“ શ્રી જળગામ મેરુમાં મુનિ વિહાર.”

મુનિરાજ શ્રી અમરવિજયજી જળગામ પથારતાં લાંના સંખમાં ઉસાડ નાડુ ગુદ્ધ પામ્યો છે, કેથી એક આફૂછ મહોત્ત્મ ક્ષેણો છે; ઉપરાંત નૈન લાઈએરી મુનિરાજ શ્રી અમરવિજયજીનું નામ નેડીને સ્થાપન વામાં આવી છે. તેણાં શા. રામયદ લુલારાજ વાળાંને યુકો ૧૩૦. અને ૩. ૩૦૭. ની રકમ બેઠ કરી છે અને યીજન શ્રાવકોએ પણ નાની મેળી રકમ દુંગાં ભરી છે. તેને વિનારે સારા પાયા ઉપર લાવવાની પદ્ધતિ રહેતે છે. શા. રામયદ લુલારાજ નેરા ગુડરથેની ઉંદરતાનો યીજન શ્રાવકની ગૃહથેણે વાખ્યાં લેવા રોગ છે. તેમજ મુનિરાજના વિહારથી સ્થાને સ્થાને અનેક પકડતાના લાલો થતા જોઇ મુનિ મહારાજને પણ તેરી પ્રતિ એકારાની આપણાની હે.

“वद्वरादेशं यत्येता केतु विद्यिथी लग्नः”

श्री वद्वरादेशो द्या. शत्रुघ्न दृष्ट्युली पुना एतत् रात्रेण तजा वेशाक वहि ४ वेष्टारे कैलिंग प्रगाढ़ी दृश्यमां आत्मा छे. वद्वरादेश तरक्षी पथ कल्पालुको भट्टेतत्त्व दृश्यमां आत्मो हो अति संपूर्ण जग्ना. उत्तमां आत्मो छे. हैक कैलाशपुरोजो आ दाखलो बहुते यांसारिक प्रसंगोमां पशु धर्म किंतु समर्थु राजवानी आवश्यकता छे.

श्रीछ कैलोकान्द्रसंस भाटे वडोहरा आते तैयारी.

श्रीछ कैलोकान्द्रसंस वडोहरा आते भरवानो मुक्तर चयानी लक्षण्डत कैत नवेगां नवोंदेर छ. तो संगांमी लीवचाव आन रुपी शोबहु यस्ति नृदेवज्ञानां पशु तरक्षी प्रयो चवा द्या परंतु दृश्यमां लालार पठेता अगरने आपारे लभी शक्तीमें छाँगो क वडोहराना आजेवान कैलाशपुरोजो प्रगाढ़ीमां पठा गया नवी पशु सापेतीमां छे. आपवा वर्षां शार्दूल वही प गे कैलोकान्द्रसंस भरवानुं ईश्वरुं जल्लाय छे; अते तेते भाटे रीसेप्शन करीती लिगेनी जो-डाक्यु फ्ल्यु थर्ट नवी परंतु इड लायलुं यह थर्ट गयुं छ. ३. ४००० लगभग वडोहरा आते भरवा छ. ३. १०००) डारांत छाशी आते भरवा छ, ऐक बाईज्ञे ३. २०००) युं लेलुं आ शर्दूल वापरवा अपेलुं क्युं छे, शिवाय पाहर, उपोह, द्वापुरा विग्रेत गमेना कैलाशपुरोजो पशु सारी २५८ वरी आपवा उत्साह परावे छे अते जीव धारवानां आवे छे के वडोहराना आजेवान कैलाशपुरोजो प्रवास करशे तो योइ वण्ठतां खर्च पूरती २५८ भराइ जरो.

श्रीभात गायकवाड सरकार पशु आवा भद्रामंडा तरक्ष प्रीतिनाना होनाथी सांभरना प्रभाजु अमेना तरक्षी आ संरक्षेमां पुष्पपरङ्ग पशु थर्च अते हैक प्रदारती भद्र राज्य तरक्षी भगवान्तो संवाद छे. हेश्वर शनिवारां हैक कार्य राज्य तरक्षी भद्रवीजन वनी यडे के वडोहरानुं राज्य पडेते नंखरे होनाथी वडोहरानी कैलोकान्द्रसंपुरे भूरी द्यारी नीक्काशे अवें संभव छे. ले तेना रमालुमां कार्य थर्च शक तो करेको प्रवास ने अग्रेको अर्थ सद्ग थाय. तेका ते भावतपर विचारध्य चयावानी आन वरप्रकाश छ. ताहा यो राज्यमां वार्षे लगावानी उद्देश नयो.

अमार्दि तररो छपायेल वेचाण युक्ते (२४) ना लीट उपरांत
नवी युक्तेनी जहेर खण्ड.

- १ श्री तत्त्वनिष्ठ्य प्राचाराद—मुनिशार श्री अग्नभारभद्र कृत प्र.
लालाम, उपाध्याय, ग्रन्थस्थिरित व्यग्रेना वधारा संहित आ
युक्त अवधार उपरांत छ.
- २ श्री उपरांत प्राचाराद स्थ अ प थी द (लाग र ज्ञो) अमार्दि करेलु
लालाम, आ अथ श्रावकलाभ्याने अपरांत वांचना लायक छे.
पांच रांचामां सुमारे ७५ उपरांततो कथामो छ. की. ३६-०-०
- ३ हुनियामां शीर्थी प्राचिन वर्ण. की. ३. १-४-०
- ४ अदार हाय निनारसु. की. ३. ०-६-०
- ५ सामायक अने देशाद्यासिक प्रत—लभनार शा. भावालालाहु
कक्ष, युक्त उपरांती छ.
- ६ लविष्ट्यापान. (प्रानानविभूमिंश्ची) ०-१०-०
- ७ श्रावक मनि रोदिता. (मनिलालुगांधी) ०-१२-०
- ८ वर्णामां विवित लालाम, (अलिंदा पर्वती युक्तिमां आयत
उपरांती अने रखोक अमारा तरक्ष्यी आलु आज्ञुति तरिक
छपारेल छ.) ०-८-०
- ९ आम चिन्ह शास. (पासी अपैली) ०-८-०
- १० लालामा वेद (आर लालामानु रसीक स्थ३५) ०-४-०
- ११ अडेवाले कैन्टेक्सन.
- १२ श्री तत्त्वार्थ लालाय अक १ (जगाणा एसीयाटीक सोसाइटी
तरक्ष्यी छपाय छ.) ०-७-०
- १३ श्री वी. श. पु. चरित्र पर्व १०'मु'. (लाग अ मो) श्री अ.
लालाय लालामीनु विस्तारस्यामु' चरित्र. प्रसांगोपात अनेक ७.
तम पुरुषोना चरित्रो समावेश छ. १-१२-०
- १४ श्री वर्द्धमार देशाना लालामार शासी. २-८-०
- १५ श्री विवित पूजा संबंध लाग र ज्ञो शासी. १-०-०
- १६ श्री अक्तरसु रत्नाकर लाग १ लानो विभाग २ ले २-०-०
- १७ " " " विभाग ३ ले २-४-०
- १८ " " " विभाग ४ था २-०-०
- १९ श्याद्वाहमंजरी अर्थ सहीत. ४-०-०
- २० मानवी व्यापद्वानी हुद्दीका. अर्थ सहीत पूर्वीकृ. ३-८-०
- २१ अदाम रती भगा.
- २२ श्री उपभिन्न नन प्रपञ्च मूल अक ५-६ दरेकना ०-७-०
उपर लगेद युक्ते तथा ऐश्वर्यो नवकारवाणी चारआने अने
मुद्रानी नवकारवाणी दोइ आने अगारी ओढीसमां भणीरोत्या.

લવાજમની પહોંચ.

२—३	शा लुक्षाक्षमसुलभ
२—४	शा लाल्ज नेधाल
३—४	शा पोपतवाल नीलोपनदास
४—३	शा वेलाभाई युवालयं ह
५—४	शा विरचं ह धारसी
६—४	संकटर गोपीश्वर तीपांडि
८—४	शा बीपा भाष्मा०
२—५	शा श्री०१७७१ ई०१७७१
५—५	शा बुधिलाल लुरेन्द्रनगदास
३—५	शा वार्षी लालालाल
५—४	शा अभ्यंकर लुक्षेन्द्र
१—४	शा दीनचं ह लुक्षेन्द्र
२—४	शा भास्मांड उपेत्ताम
२—५	शी लंकुलक लुक्षेन्द्र
२—५	शर लुक्षेन्द्र इलाल
२—८	नरायणी पा नाहालाल भृंठाचं ह
५—४	शा भोलीलाल देवचं ह
५—४	शा भर्णीलाल भगनलाल
१—४	शा भैलीलाल नीलोपनदास
१—३	शा वेश्यांड जोपाणहास
२—१०	शा वेलसोभाई सुलभ
५—८	शा वरचंड वीरचंड
१—३	शा नाधाभाई नानाथा
१—३	शा लुबुभाई सुरीलाल
१—३	शा शीलाल दुलचंड
१—३	शा लुलचं ह यालालाप
३—०	शा टालीलाल प्रवलाल
१—४	मेला पलभास नेष्टुरी
१—४	शी० रतनसी इरोनन
२—८	शा रेताल्ल छवलालास
१—४	शा लेश्वसी लेष्वसाल शन्तु
१—४	वेला यपाचं ह केरक्षन
१—१२	शा पैला छान्तु
१—४	शा छेन्दालाल छ्वसुभास
१—४	शी० शेषी शेषेलाल शीरचर
१—४	शा तुलजालाल वालालाहं ह